שטאַרקייט

איך גיי מיטן גרויען נאַסן וועג
אין גאָרטן פֿון נאַקעטע ביימער;
זע איך אַן איינציקע בלעטעלע
הענגט אויף אַ צווייַגל אַ טרוימער.

עס האַלט זיך מיטן שטאַנגל פֿעסט,
כאָטש עס וואַרפֿט דערמיט פֿון שרעק;
ווייַל יעדער רגע לויפֿט דורך
דער ווינט אין וועג.

און פֿון יעדן ברום
ציטערט די ערד אַרום.

קוק איך אויף דעם דאַרן בלעטעלע,
און קלער —
צו זייַן אין אַזאַ שטורעמדיקער צייַט שטאַרק
איז זייער שווער.